

1. Stryk under alla substantiv.

Ur *Jurtjyrkogården* av Stephen King 37st

Det var vid ettiden den **eftermiddagen** som **Church** kom tillbaka som **katten** i **barnramsan**. **Louis** var i det mörka **garaget**, där han de senaste **veckorna** hade arbetat till och från med en ganska ambitiös **hylla**; han ville ha alla farliga **saker**, som till **exempel** **flaskor** med **spolarvätska** och genomskinlig **karburatorsprit** och vassa **verktyg**, på dessa **hyllor**, utom räckhåll för den nyfikne **Gage**. Han höll just på att hamra in en **spik** när **Church** tassade in med den svarta **svansen** i **vädret**. **Louis** tappade inte **hammaren**, han slog sig inte ens på **tummen** - **hjärtat** bultade i hans **bröst**, men det löpte inte amok; något verkade börja glöda i hans **mage** för att sedan svalna igen, ungefär som en tunn **tråd** i en **glödlampa** som lyser starkare ett kort **ögonblick** och sedan slocknar. Det var som om han, tänkte han senare, hade tillbringat hela den soliga **fredagsförmiddagen** med att vänta på att **Church** skulle komma tillbaka; som om han i någon djupare, mer primitiv **del** av sitt **undermedvetna** hela tiden hade insett **meningen** med deras regelbundna **kvällspromenad** upp till **micmacindianernas** **begravningsplats**.

2. Stryk under alla adjektiv. 27 st Blåmarkera det finita verbet och stryk under fundamenten.

Ur *En fiskarhustrus roman* av Selma Lagerlöf

VID UTKANTEN av fiskeläget **stod** en **liten** stuga på en **låg** kulle av **vit** sjösand. **Den** **var** inte byggd så, att den kunde stå i led med de **jämnhöga, prydliga, regelrätta** husen, som omgävo den **breda, gröna** platsen, där de **bruna** fiskgarnen torkades, utan tycktes liksom vara utskjuten ur räckan och flyttad bort på sandhögen. **Den** **fattiga** änkan, som hade uppfört den, **hade** varit sin **egen** byggmästare, och hon hade gjort sin stugas väggar lägre än alla andra stugors och dess **branta** halmtak **högre** än något annat tak i fiskeläget. Golvet **låg** djupt nere i marken. Fönstret **var** varken **högt** eller **stort**, men räckte ändå från taklisten till jordytan. För spiselmuren och gåskätten **hade** det till sist inte kunnat bli någon plats i det **enda, trånga** rummet, utan för deras skull hade **små fyrkantiga** utsprång måst tillmuras. Den stugan **hade** inte som de andra stugorna sin trädgårdstappa med krusbärsbuskar, omslingrade av åkervinda, och fläderbuskar, halvkvävda av kardborrar. Av all fiskelägets växtlighet **var** det blott kardborrarna, som hade följt med ut på sandkullen. De **voro** granna nog om sommaren, då de hade **friska, mörkgröna** blad och de **krokuddiga** blomkorgarna fylldes med **högröda** blommor. Men framåt hösten, då uddarna **hade** hårdnat och fröna mognat, **försummade** de sitt utseende och stodo hiskligen **fula** och **torra** med de **söndertrasade** bladen höljda i en bedrövelsens skrud av **dammig** spindelväv.

3. Gulmarkera alla verb och stryk under fundamenten

Black Eyed Einar (utdrag)

Publicerad i DN 2005-12-19 23:59

Du sitter vid frukostbordet och har precis slagit upp kulturdelen för att läsa dagens julnovell. Titeln låter lockande: Black Eyed Einar. Men första stycket är en stor besvikelse. Författaren beskriver hur en gammal gubbe som heter Einar sitter ensam i sitt kök. Einar kokar gröt, dukar fram tallrikar, slår in ett rött paket och muttrar "håhåjaja" med jämna mellanrum. Sen tittar han på klockan, suckar och slår på P 1. Du suckar också, för en tråkigare öppning på en julnovell är svår att tänka sig. Språket är torrt och gammaldags, med ord som "eljest", "annorstädes" och "julstök". Typiskt DN. Du gäspar och ska precis bläddra vidare för att kolla tv-programmet när dina ögon fångas av meningen som inleder det andra stycket:

"Ack, Einar kände sig överflödig, typ lika överflödig som han den där långhåriga indiankillen i Black Eyed Peas, ni vet, han tönten som bara dansar och nästan aldrig får rappa en hel vers."

Indiankillen i Black Eyed Peas? Du läser om meningen en extra gång. Den otippade liknelsen får dig plötsligt att tänka på Harley.

Och du minns när Harley var ny i klassen och ni skulle fixa det traditionsenliga luciatåget i kyrkan. Vanliga killar var tomtenissar och pluggistöntar var stjärngossar och alla flickorna ville vara lucior. Alla utom Harley. Harley brakade in i ombytesrummet utklädd till indian. "Bered väg för Sittande Bullen!" vrålade hon med fågelfjädrar i håret och krigsmålning av tandkräm i ansiktet. Lärarna himlade med ögonen och försökte övertala henne att åtminstone lägga bort hammaren. Men den Sittande Bullen gav sig inte, både krigsmålningen och tomahawken skulle vara kvar. Lärarna suckade och alla, till och med du, förstod att Harley var en sån som det skulle gå illa för i livet.

4. Stryk under de 28 adverbena i följande meningar:

- Statyn är vackert skulpterad.
- Det är väldigt oklokt att uppträda ohövligt och överlägset.
- Konserten gick ganska bra, men jag har spelat bättre.
- Jag åkte hemifrån sent igår och kom hit tidigt.
- Chefen är aldrig inne nuförtiden.
- Jag föredrar att arbeta inomhus.
- Kommer du redan? – Du skulle ju komma senare!
- Vi måste snabbt komma härifrån.
- Förlusten kom mycket olägligt.
- Nisse hade sprungit halva sträckan, när han plötsligt stukade foten.
- Han haltade ganska illa.
- Vår lärare är ovanligt osympatisk.
- Några högljudda personer satt baktill i bussen.

5. Adjektiv/adverb – blandade övning

Stryk under de 17 adjektiven och ringa de 25 adverbena.

Det fanns en räv som tyckte han var väldigt listig. Han bjöd storken på middag.

- Du kanske vill dela min enkla måltid med mig, sade räven.
- Jag väntar mig en mycket trevlig måltid, sade storken belevat.

Räven serverade ett fat fullt med soppa. Han började glupskt att lapa i sig den läckra soppan med sin långa tunga.

Storken gjorde tappra försök att få i sig av soppan, men han kunde omöjligt dricka ur det flatbottnade fatet.

Den mycket väluppfostrade storken tackade besviket men artigt räven för måltiden och gick hem, under det att räven girigt satte i sig soppan. Därefter smålog han nöjt åt sin listiga idé.

En vacker dag var det storken som skulle bjuda på middag.

- Vilket fint tillfälle att få äta gratis, tänkte räven och slickade sig lystet om nosen. Storken serverade soppan i en hög kanna med en smal öppning. Räven som var väldigt hungrig – han hade inte ätit på hela dagen – kunde tyvärr inte med sin nos nå soppan i den smala kannan. Men storken åt glupskt av den härligt, mustiga soppan.
- Detta kunde jag ju naturligtvis ha väntat mig, muttrade räven dystert, när han lunkade hemåt. Det var ju jag som började.